

În uitare, iarna

Sorina

În uitare, iarna

Să miroase a magnolii-n tot orașul meu!
Să-nflorească-n drum toți pomii,
străzi să calce toți bonomii,
să rămână-albastru cerul,
verdele pe câmp, străjerul
florilor, ca un trofeu!

Ochii mei să soarbă zarea,
gura mea să strige tare,
că de astăzi, în uitare,
iarna a rămas purtată
de-un tablou, cu alb pictată,
peste el, stând nemișcarea!